

statement-מימרא-**■**
 challenge-קושיא-**⋄**
 question-שאלה-**^**
 answer-תירוץ-**!**
 proof-ראייה-**■**

disputants-חולקים-**⋄**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review-**◇**
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment-**<**
 מעשה-story-**O**

מקרא-key:

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ה	ו	ד	ג	ב	א	
המעלה מבשר חטאת העוף ע"ג המזבח, מהו? כל שממנו לאישים אמר רחמנא, והאי אין ממנו לאישים, או דלמא כל ששמו קרבן, והאי נמי שמו קרבן?	בעי רמי בר חמא מרב חסדא:										⋄	נח.
כל ששמו קרבן, והאי נמי שמו קרבן.	אמר ליה: [רב חסדא]										!	נח.
כתנאי											■	נח.
כל שממנו לאישים	רבי אליעזר:										⋄	נח.
כל ששמו קרבן.	רבי עקיבא:										⋄	נח.
מאי בינייהו?											^	נח.
בשר חטאת העוף איכא בינייהו	רב חסדא:										!	נח.
לוג שמן של מצורע איכא בינייהו	רב:										!	נח.
(במדבר י"ח) כל קרבנם - לרבות לוג שמן של מצורע.	דתני לוי:										!	נח.
שאור לא תקטירו - אין לי אלא כולו, מקצתו מנין? תלמוד לומר: כל, עירובו מנין? ת"ל: כי כל.	ת"ר:										■	נח.
מאי קאמר?											^	נח.
הכי קאמר: שאור בל תקטירו - אין לי אלא כזית, חצי זית מנין? ת"ל: כל, עירובו מנין? ת"ל: כי כל.	אביי:										!	נח.
הכי קאמר: שאור בל תקטירו - אין לי אלא קומץ, חצי קומץ מנין? תלמוד לומר: כל, עירובו מנין? תלמוד לומר: כי כל.	רבא:										!	נח.
במאי קא מילגני?											^	נח.
יש קומץ פחות משני זיתים, ויש הקטרה פחותה מכזית	אביי סבר:										!	נח.
אין קומץ פחות משני זיתים, ואין הקטרה פחותה מכזית.	ורבא אמר:										!	נח:
המעלה משאור ומדבש על גבי המזבח - אמר רבא: לוקה משום שאור ולוקה משום דבש, לוקה משום עירובי שאור ומשום עירובי דבש	איתמר: [רבא]										⋄	נח:
אין לוקין על לאו שבכללות.	אביי:										⋄	נח:
חדא מיהא לקי	איכא דאמרי:										■	נח:
חדא נמי לא לקי, דהא לא מיחד לאויה כלאו דחסימה.	ואיכא דאמרי:										■	נח:
יש טעונות שמן ולבונה, שמן ולא לבונה, לבונה ולא שמן, לא לבונה ולא שמן.											■	נט.
ואלו טעונות שמן ולבונה: מנחת הסולת והמחבת והמרחשת, והחלות והרקיקין, מנחת כהנים, מנחת כהן משיח, מנחת עובד כוכבים, מנחת נשים, מנחת העומר.											■	נט.
מנחת נסכים - טעונה שמן ואין טעונה לבונה.											■	נט.
לחם הפנים - טעון לבונה ואין טעון שמן.											■	נט.
שתי הלחם ומנחת חוטא ומנחת קנאות - אין טעונין לא שמן ולא לבונה.											■	נט.
כל היכא דתנן - עשר תנן, לאפוקי מדרבי שמעון	רב פפא:										■	נט.
מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא	דאמר: [רבי שמעון]										■	נט.
קמ"ל דלא.											■	נט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
(ויקרא ב') ונתת עליה שמן - ולא על לחם הפנים שמן, שיכול והלא דין הוא: ומה מנחת נסכים שאינה טעונה לבונה טעונה שמן, לחם הפנים שטעון לבונה אינו דין שטעון שמן ת"ל: עליה, עליה שמן ולא על לחם הפנים שמן.	תנו רבנן:														נט.
(ויקרא ב') ושמנת עליה לבונה - עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה, שיכול והלא דין הוא: ומה לחם הפנים שאינו טעון שמן טעון לבונה, מנחת נסכים שטעונה שמן אינו דין שטעונה לבונה תלמוד לומר: עליה, עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה.															נט.
מנחה - לרבות מנחת שמיני ללבונה															נט.
היא - להוציא שתי הלחם שלא יטענו לא שמן ולא לבונה.															נט.
עליה שמן - ולא על לחם הפנים שמן.	אמר מר:														נט.
אימא: עליה שמן ולא על מנחת כהנים שמן															נט.
מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי, שכן עשרון, כלי, חוץ, וצורה, הגשה, ואישים.															נט.
אדרבה, לחם הפנים הוה ליה לרבויי, שכן ציבורא, חובה, טמיא, דאכיל, פיגולא, בשבתא															נט.
מסתברא נפש.															נט.
עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה.	אמר מר:														נט.
אימא: עליה לבונה ולא על מנחת כהנים לבונה															נט.
מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי, שכן עשרון, בלול, בלוג, מוגש, בגלל עצם.															נט.
אדרבה, מנחת נסכים הוה ליה לרבויי, שכן ציבורא, חובה, ואיטמי, בשבתא															נט.
מסתברא נפש.															נט.
מנחה - לרבות מנחת שמיני ללבונה.	אמר מר:														נט.
ואימא: להוציא															נט.
האי מאי? אי אמרת בשלמא לרבות - שפיר, אלא אי אמרת להוציא - למה לי? שעה מדורות לא ילפינן.															נט.
היא - להוציא שתי הלחם שלא יטענו לא שמן ולא לבונה.															נט.
ואימא: להוציא מנחת כהנים															נט.
מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי, שכן עשרון, כלי, מצה, ועצם, הגשה, ואישים.															נט.
אדרבה, שתי הלחם הוה ליה לרבויי, שכן ציבור, חובה, טמיא, דאכל, פיגולא, בשבתא, מתיר, תנופה, בארץ, בזמן, חדש, והני נפישן															נט.
מסתברא נפש.															נט.
והייב על השמן בפני עצמו, והייב על לבונה בפני עצמה.															נט.
נתן עליה שמן - פסלה, לבונה - ילקטנה.															נט.
נתן שמן על שיריה - אינו עובר בלא תעשה.															נט.
נתן כלי על גבי כלי - לא פסלה.															נט.
(ויקרא ה') לא ישים עליהן שמן, ואם שם - פסל	תנו רבנן:														נט.
יכול לא יתן עליה לבונה, ואם נתן - פסל? תלמוד לומר: כי הטאת															נט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
יכול אף בשמן? תלמוד לומר: היא.												■	◇	נט:		
ומה ראית לפסול בשמן ולהכשיר בלבונה?												⚡	■	נט:		
פוסל אני בשמן שאי אפשר ללקטו, ומכשיר אני בלבונה שאפשר ללוקטה.												!	■	נט:		
נתן עליה לבונה שחוקה, מהו? משום דאפשר ללקטה, והא לא אפשר ללקטה, או דילמא משום דלא מיבלעא. והא נמי לא מיבלעא?	בעא רבה בר רב הונא מרבי יוחנן:												^	◇	נט:	
ולבונה ילקטנה.	תא שמע:												⚡	■	נט:	
דלמא חדא ועוד קאמר, חדא, דלא מיבלעא, ועוד, ילקטנה.													!	■	נט:	
מכשיר אני בלבונה שאפשר ללוקטה.	תא שמע:												⚡	■	נט:	
הכא נמי חדא ועוד קא אמר.													!	■	נט:	
מאי הוי עליה?													^	■	נט:	
מנחת חוטא ומנחת קנאות שנתן עליה לבונה - מלקט את הלבונה וכשרה ואם עד שלא ליקט לבונה חישב עליה, בין חוץ לזמנו בין חוץ למקומו, - פסול ואין בו כרת ואם משליקט לבונה מחשב עליה, חוץ ותיהוי פך, ואמאי פסלה במחשבה, דחוי הוא	רב נחמן בר יצחק, תניא:												!	■	◇	נט:
חטאת קרייה רחמנא.	אביי:												⚡	■	◇	נט:
הא מני? תנן המצרי הוא, דלית ליה דחויין	רבא:												!	■	◇	נט:
אפילו דם בכוס, מביא חבריו שלא בהגרלה ומזווג לו.	דתניא, חנן המצרי												!	■	◇	נט:
כל שבידו לא הוי דחוי.	רב אשי:												!	■	◇	נט:
כוותיה דרב אשי מסתברא, דמאן שמעת ליה דאית ליה דחויין? רבי יהודה היא	רב אדא:												■	■	◇	נט:
נשפך הדם ימות המשתלח, מת המשתלח ישפך הדם	דתנן, ועוד א"ר יהודה:												■	■	◇	נט:
ואילו היכא דבידו													■	■	◇	נט:
כוס היה ממלא מדם התערבות וזרקו זריקה אחת כנגד היסוד.	תניא, רבי יהודה:												■	■	◇	נט:
נתן משהו שמן על גבי כזית מנחה - פסל מאי טעמא? לא ישים - שימה כל דהו, עליה - עד דאיכא שיעורא.	רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:												■	■	◇	נט:
נתן כזית לבונה על גבי משהו מנחה - פסל מאי טעמא? לא יתן כתיב, עד דאיכא נתינה, עליה - הוי רבוי אחר רבוי, ואין רבוי אחר רבוי אלא למעט.	ואמר רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:												■	■	◇	נט:
נתן משהו שמן על גבי כזית מנחה, מהו? מי בעינן שימה כנתינה או לא?	איכא דאמרי: אמר רב יצחק בר יוסף, בעי רבי יוחנן:												^	■	◇	נט:
תיקו.													■	■	◇	נט:
נתן שמן על שיריה.													■	■	◇	נט:
(ויקרא ה') לא ישים עליה שמן ולא יתן, יכול בשני כהנים? תלמוד לומר: עליה, בגופה של מנחה הכתוב מדבר ולא בכהן	ת"ר:												■	■	◇	נט:
יכול לא יתן כלי על גבי כלי, ואם נתן - פסל? ת"ל: עליה, בגופה של מנחה הכתוב מדבר.													■	■	◇	נט:
יש טעונות הגשה ואין טעונות תנופה, הגשה ותנופה, תנופה ולא הגשה, לא תנופה ולא הגשה.													■	■	◇	נט:
ואלו טעונות הגשה ואין טעונות תנופה: מנחת הסולת והמחבת ומרחשת, והחלות והרקיקין, מנחת כהנים ומנחת כהן משיח, מנחת נכרים, מנחת נשים ומנחת חוטא	[רבנן]												◆	■	◇	נט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן הגשה, לפי שאין בהן קמיצה, וכל שאין בהן קמיצה אין בהן הגשה.	רבי שמעון:												◆	■	◇
כל היכא דתנן - עשר תנן.	רב פפא:													■	◇
מאי קמ"ל?														^	
לאפוקי מדרבי שמעון														!	◇
מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא	דאמר: [רבי שמעון]													!	◇
קמ"ל דלא.														!	
מנא הני מילי?														^	◇
אילו נאמר (ויקרא ב') והבאת אשר יעשה מאלה לה' והקריבה אל הכהן והגשיה, הייתי אומר: אין לי שטעון הגשה אלא קומץ בלבד, מנחה מנין? תלמוד לומר: מנחה.	דתנו רבנן:													!	◇
מנחת חוטא מנין? ת"ל: את המנחה.	[ת"ק]													!	◇
ודין הוא: נאמר הבא מנחת חובה ונאמר הבא מנחת נדבה, מה מנחת נדבה טעונה הגשה, אף מנחת חובה טעונה הגשה.	[ת"ק]													!	◇
מה למנחת נדבה שכן טעונה שמן ולבונה מנחת סוטה תוכיח.	[ת"ק]													!	◇
מה למנחת סוטה שכן טעונה תנופה מנחת נדבה תוכיח.	[ת"ק]													!	◇
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - ששוו לקמיצה ושוו להגשה, אף אני אביא מנחת חוטא ששוו להן לקמיצה תשוו להן להגשה.	[ת"ק]													!	◇
מה להצד השווה שבהן שכן הוכשרו לבא בעשיר כבעני, תאמר במנחת חוטא שלא הוכשרה לבא בעשיר כבעני? תלמוד לומר: את המנחה.	[ת"ק]													!	◇
והבאת - לרבות מנחת העומר להגשה, וכן הוא אומר: (ויקרא כ"ג) והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן	רבי שמעון:													!	◇
והקריבה - לרבות מנחת סוטה להגשה, וכן הוא אומר: (במדבר ה') והקריב אותה אל המזבח.	[רבי שמעון]													!	◇
ודין הוא: ומה מנחת חוטא שאינה טעונה תנופה טעונה הגשה, מנחת סוטה שטעונה תנופה אינו דין שטעונה הגשה.	[רבי שמעון]													!	◇
מה למנחת חוטא שכן באה חטיטין מנחת העומר תוכיח. מה למנחת העומר שכן טעונה שמן ולבונה מנחת חוטא תוכיח.	[רבי שמעון]													!	◇
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן ששוו לקמיצה ושוו להגשה, אף אני אביא מנחת סוטה ששוותה להן לקמיצה תשוו להן להגשה.	[רבי שמעון]													!	◇
מה להצד השווה שבהן שכן לא הוכשרו לבא קמח, תאמר מנחת סוטה שהוכשרה לבא קמח? ת"ל: והקריבה.	[רבי שמעון]													!	◇
והבאת - לרבות מנחת סוטה להגשה, וכן הוא אומר: (במדבר ה') והביא את קרבנה עליה. אבל מנחת העומר לא צריכא קרא, מאי טעמא? מדינא קא אתיא: ומה מנחת חוטא שאינה טעונה תנופה טעונה הגשה, מנחת העומר שטעונה תנופה אינו דין שטעונה הגשה.	רבי יהודה:													!	◇
מה למנחת חוטא שכן באה חטיטין מנחת סוטה תוכיח. מה למנחת סוטה שכן באה לברר עון, דמזכרת עון היא מנחת חוטא תוכיח.	[רבי יהודה]													!	◇
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שכן שוו לקמיצה ושוו להגשה, אף אני אביא מנחת העומר ששוותה להן לקמיצה תשוו להן להגשה.	[רבי יהודה]													!	◇
ומאי פרכת?	[רבי יהודה]													!	
מה להצד השווה שבהן שכן מצויין	רבי שמעון פריך הכי:													!	◇
ורבי יהודה?														!	
אדרבה, הא מצוייה טפי, הנך זימנין דלא משכחת לה כלל.	[רבי יהודה]													!	◇
או אינו אומר והבאת - אלא שיחיד מתנדב ומביא מנחה אחרת חוץ מאלה שבענין? ודין הוא: ציבור מביא מנחה מן החיטין חובה ומביא מנחה מן השעורין חובה, אף יחיד שמביא מנחה מן החיטין נדבה יביא מנחה מן השעורין נדבה - ת"ל: אלה, אין לי אלא אלה.														!	◇

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מקרא-key:

Talmud Navigator

מנחות-כל המנחות באות מצה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
או אינו אומר אלה - אלא לאומר הרי עלי מנחה שמביא חמישתן?										⚡	!		ס:			
ת"ל: מאלה, רצה אחת מביא, רצה חמישתן מביא.										!	!	◊	ס:			
את המנחה - לרבות שאר מנחות. יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים? ת"ל: מאלה.	רבי שמעון:										■	!	◊	ס:		
ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא שתי הלחם ולחם הפנים?										⚡	!		ס:			
מרבה אני שאר מנחות שיש מהן לאישים, ומוציא אני שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהן לאישים.											!	!	◊	ס:		
והלא מנחת נסכים כולה לאישים - יכול יהא טעונה הגשה?										⚡	!	◊	ס:			
ת"ל: והקריבה.										!	!	◊	ס:			
והא אפיקתיה											⚡		ס:			
והקריב והקריבה.											!	◊	ס:			
ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא מנחת נסכים? מרבה אני שאר מנחות שבאות בגלל עצמן, ומוציא אני מנחת נסכים שאינה באה בגלל עצמה.											■	!	◊	ס:		
והלא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח באות בגלל עצמן, יכול יהו טעונות הגשה? ת"ל: והגישא.											■	!	◊	ס.א		
האי מיבעי ליה לגופה שטעונה הגשה											⚡		ס.א			
מן והגיש והגישא.											!	◊	ס.א			
ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח?											⚡	!	ס.א			
מרבה אני שאר מנחות שיש מהן לאישים ובאות בגלל עצמן ויש מהן לכהנים, ומוציא אני שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהן לאישים, ומנחת נסכים שאינה באה בגלל עצמה, ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח שאין מהן לכהנים.											!	■	!	◊	ס.א	
והרים - יכול בכלי? ת"ל: (ויקרא ו') והרים ממנו בקומצו.												■	!	◊	ס.א	
אלו טעונות תנופה ואין טעונות הגשה:														■	ס.א	
לוג שמן של מצורע ואשמו														■	◊	ס.א
והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב	[רבי אליעזר בן יעקב]													■	◊	ס.א
ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן, אחד אנשים ואחד נשים, בישראל ולא באחרים														■	◊	ס.א
שתי הלחם ושני כבשי עצרת. כיצד הוא עושה? נתן שתי הלחם על גבי שני כבשים ומניח שתי ידיו למטה, מוליך ומביא מעלה ומוריד, שנאמר: (שמות כ"ט) אשר הונף ואשר הורם.														■	◊	ס.א
תנופה היתה במזרח, והגשה במערב.														■		ס.א
תנופות קודמות להגשות.														■		ס.א
מנחת העומר ומנחת קנאות - טעונות הגשה ותנופה.														■		ס.א
לחם הפנים ומנחת נסכים - אין טעונות לא הגשה ולא תנופה.														■		ס.א
ג' מינין טעונין ג' מצות, שתיים בכל אחת ואחת, והשלישית אין בהן, ואלו הן: זבחי שלמי יחיד, וזבחי שלמי ציבור, ואשם מצורע.	רבי שמעון:													■		ס.א
זבחי שלמי יחיד - טעונין סמיכה חיים ותנופה שחוטין, ואין בהן תנופה חיים														■	◊	ס.א
זבחי שלמי ציבור - טעונים תנופה חיים ושחוטין, ואין בהם סמיכה														■	◊	ס.א

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואשם מצורע - טעון סמיכה ותנופה חי, ואין בו תנופה שחוט.												◇	סא.
(ויקרא י"ד) והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן והניף אותם תנופה - מלמד שטעונין תנופה כאחד	ת"ר:											◇	סא.
ומנין שאם הניף זה בעצמו וזה בעצמו יצא? ת"ל: והקריב אותו לאשם והניף												◇	סא.
יכול יניף ויחזיר ויניף? ת"ל: תנופה - ולא תנופות												◇	סא.
(ויקרא י"ד) לפני ה' - במזרח.												◇	סא.
והא אמר: לפני ה' - יכול במערב												◇	סא.
ה"מ מנחה דאיקרי חטאת, וחטאת טעונה יסוד, וקרן דרומית מזרחית לא היה לו יסוד, אבל הכא לפני ה' קרינא ביה.	אמר:											◇	סא.
והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב.	[רבי אליעזר בן יעקב]											◇	סא.
מאי רבי אליעזר בן יעקב?												◇	סא.
(דברים כ"ו) ולקח הכהן הטנא מידך והניחו - לימד על הבכורים שטעונין תנופה, דברי רבי אליעזר בן יעקב.	דתניא: [רבי אליעזר בן יעקב]											◇	סא.
מאי טעמא דראב"י?												◇	סא.
גמר יד יד משלמים, כתיב הכא ולקח הכהן הטנא מידך, וכתיב התם (ויקרא ז') ידיו תביאנה, מה כאן כהן אף להלן כהן, ומה להלן בעלים אף כאן בעלים, הא כיצד? כהן מניח ידו תחת ידי בעלים ומניף.												◇	סא.
ולימא נמי: כדברי ר' יהודה												◇	סא.
(דברים כ"ו) והנחת - זו תנופה, אתה אומר: זו תנופה, או אינו אלא הנחה? כשהוא אומר והניחו - הרי הנחה אמור, הא מה אני מקיים והנחתו? זו תנופה	דתניא, רבי יהודה:											◇	סא.
הואיל ופתח בו הכתוב תחלה.	רבא:											◇	סא.
הואיל ורב גבריה.	רב נחמן בר יצחק:											◇	סא.
ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן, אחד האנשים ואחד הנשים, בישראל אבל לא באחרים.												◇	סא.
מאי קאמר?												◇	סא.
הכי קאמר: אחד אנשים ואחד נשים קרבנן טעון תנופה, ותנופה עצמה בישראל אבל לא בידי נשים. בני ישראל מניפין ואין העובדי כוכבים מניפין, בני ישראל מניפין ואין הנשים מניפות.	רב יהודה:											◇	סא.
מצינו שחלק הכתוב בין קרבן ישראל לקרבן עובדי כוכבים לקרבן נשים בסמיכה, יכול נחלוך בתנופה?	רבי יוסי:											◇	סא.
לא, מה לי חלק בסמיכה שהסמיכה בבעלים, נחלוך בתנופה שהתנופה בכהנים? א"כ, מה תלמוד לומר בני ישראל? בני ישראל מניפין ואין העובדי כוכבים מניפין, בני ישראל מניפין ואין הנשים מניפות.												◇	סא.
בני ישראל - אין לי אלא בני ישראל, גרים ועבדים משוחררין מנין? תלמוד לומר: המקריב, או אינו אלא זה כהן המקריב? כשהוא אומר (ויקרא ז') ידיו תביאנה - הרי בעלים אמור, הא כיצד? כהן מניח ידיו תחת ידי הבעלים ומניף.	תניא אידך:											◇	סא.
כיצד עושה? מניח אימורין על פיסת היד וחזה ושוק עליהן, ובכל מקום שיש להם - הלחם מלמעלה.												◇	סב.
היכא?												◇	סב.
במלואים.	רב פפא:											◇	סב.
מאי טעמא?												◇	סב.
אילימא משום דכתיב: (ויקרא י') שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה												◇	סב.
והכתיב: (ויקרא ו') את החלב על החזה יביאנו												◇	סב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מנחות-כל המנחות באות מצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ההוא דמייתי ליה כהן מבית המטבחים ורמי ליה.	אביי:											◇
והכתיב: (ויקרא ט') וישימו את החלבים על החזות	ז											◇
ההוא דיהיב ליה לכהן אחרינא ואזיל ומקטר ליה, והא קמ"ל, דבעינן שלשה כהנים, משום דכתיב: (משלי י"ד) ברוב עם הדרת מלך.	!											◇
ושתי הלחם ושני כבשי עצרת וכו'.												◇
(ויקרא כ"ג) והניף הכהן אותם על לחם הביכורים - יכול יניח כבשים על גבי הלחם? תלמוד לומר: על שני כבשים אי על שני כבשים, יכול לחם על גבי כבשים? תלמוד לומר: על לחם הביכורים, נישתקל הכתוב	ת"ר:											◇
היכא?												◇
במילואים.	רב פפא:											◇
כבשים למעלה, ומה אני מקיים על שני כבשים? להוציא שבעה.	רבי יוסי בן המשולם:											◇
מניח שתי הלחם בין ירכותיהן של כבשים ומניף, ונמצא מקיים שני מקראות הללו, לחם על גבי כבשים וכבשים על גבי הלחם.	חנינא בן חנינאי:											◇
לפני מלך בשר ודם אין עושין כן, לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה עושין כן? אלא מניח זה בצד זה ומניף.	רבי:											◇
והא בעינן על												◇
רבי לטעמיה, דאמר על בסמוך	רב חסדא לרב המנונא, ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא:											◇
(ויקרא כ"ד) ונתת על המערכת לבונה זכה - רבי אומר: על בסמוך	דתנאי: [רבי]											◇
אתה אומר: על בסמוך, או אינו אלא על ממש?												◇
כשהוא אומר: (שמות מ') וסכות על הארון את הפרוכת, הוי אומר: על בסמוך.												◇
מוליך ומביא מעלה ומוריד וכו'.												◇
מוליך ומביא - למי שהרוחות שלו, מעלה ומוריד - למי שהשמים והארץ שלו.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											◇
מוליך ומביא - כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים.	במערבא מתנו הכי, אמר רב חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר רבי חנינא:											◇
זאת אומרת: שירי מצוה מעכבים את הפורענות, דהא תנופה שירי מצוה היא, ועוצרת רוחות רעות וטללים רעים.	רבי יוסי בר רב אבין:											◇
וכן לולב.	רבה:											◇
רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומייתי ליה ומחוי הכי ואמר: גירא בעינא דשטנא.	[רב אחא בר יעקב]											◇
ולאו מילתא היא, משום דאתי לאתגרוי ביה.												◇
זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה ותנופתן כמות שהן, דברי רבי	ת"ר: [רבי]											◇
בחזה ושוק.	חכמים:											◇
במאי קא מפלגי?												◇
בדון מינה ומינה, בדון מינה ואוקי באתרה קא מפלגי	רב חסדא לרב המנונא, ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא:											◇
דון מינה ומינה, מה זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה לאחר שחיטה, אף זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה, ומינה, מה התם בחזה ושוק, אף הכא נמי בחזה ושוק	רבנן סברי:											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דון מינה ואוקי באתרה, מה זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה לאחר שחיטה, אף זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה, ואוקי באתרה, התם הוא דחזה ושוק, אבל הכא כמות שהן כמות שהן בחיים.	רבי סבר:											■
דכולי עלמא דון מינה ומינה הוא, והיינו טעמא דרבי, כי התם, מה התם דבר שמתנה לכהן, אף הכא דבר שמתנה לכהן.	רב פפא:											◇
דכ"ע דון מינה ואוקי באתרה, והיינו טעמא דרבנן, שלמיהם - ריבויא הוא:	רבינא:											◇
שלשה מינין טעונין שלש מצות, שתיים בכל אחד ושלישית אין בהן, ואלו הן: זבחי שלמי יחיד, וזבחי שלמי צבור, ואשם מצורע זבחי שלמי יחיד - טעונין סמיכה חיים ותנופה שחוטין, ואין בהן תנופה חיים זבחי שלמי צבור - טעונין תנופה חיים ושחוטין, ואין בהן סמיכה אשם מצורע - טעון סמיכה ותנופה חי, ואין בו תנופה שחוט.	רבי שמעון:											■
ויהיו זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה חיים מקל וחומר: ומה זבחי שלמי צבור שאין טעונין סמיכה חיים טעונין תנופה חיים, וזבחי שלמי יחיד שטעונין סמיכה חיים אינו דין שטעונין תנופה חיים												?
מינעט רחמנא גבי זבחי שלמי צבור אותם, אותם - למעוטי זבחי שלמי יחיד.												◇
ויהיו זבחי שלמי צבור טעונין סמיכה מקל וחומר: ומה זבחי שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים טעונין סמיכה, זבחי שלמי צבור שטעונין תנופה חיים אינו דין שטעונין סמיכה												?
גמירי, שתי סמיכות בצבור.	רבינא:											◇
ויהא אשם מצורע טעון תנופה שחוט מקל וחומר: מה זבחי שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים טעונין תנופה שחוטין, אשם מצורע שטעון תנופה חי אינו דין שטעון תנופה שחוט												?
מינעט רחמנא גבי זבחי שלמי יחיד אותו, אותו - למעוטי אשם מצורע.												!
חמשה שהביאו קרבן אחד - אחד מניף על ידי כולם, והאשה - כהן מניף על ידה, וכן השולח קרבנותיו ממדינת הים - כהן מניף על ידו.	ת"ר:											◇
האומר הרי עלי במחבת - לא יביא במרחשת, במרחשת - לא יביא במחבת.												■
מה בין מחבת למרחשת? מרחשת יש לה כיסוי, מחבת אין לה כיסוי, דברי ר' יוסי הגלילי	[רבי יוסי הגלילי]											◇
מרחשת עמוקה ומעשיה רוחשין, מחבת צפה ומעשיה קשין.	רבי חנינא בן גמליאל:											◇
מאי טעמא דרבי יוסי?												^
אילימא מרחשת דאתיא ארוחשי הלב, דכתיב: (תהלים מ"ה) רחש לבי דבר טוב, ומחבת דאתיא אמחבואי הפה, כדאמרי אינשי: מנבח נבוחי												!
אימא איפכא: מחבת דאתיא אמחבואי הלב, דכתיב: (בראשית ל"א) למה נחבאת לברוח, מרחשת דאתיא ארוחשי, כדאמרי אינשי: הוה מרחשן שיפתותיה												?
אלא גמרא גמירי לה.												◇
רבי חנינא בן גמליאל אומר כו'.												◇
מרחשת עמוקה, דכתיב: (ויקרא ז') וכל נעשה במרחשת מחבת צפה, דכתיב (ויקרא ז') ועל מחבת.												■
האומר הרי עלי מרחשת - יהא מונח עד שיבא אליהו, מספקא להו אי על שום כלי נקראו או על שום מעשיהן	ת"ר, בית שמאי:											◇
כלי היה במקדש ומרחשת שמה, ודומה כמין כלבוס עמוק, וכשבצק מונח בתוכו דומה כמין תפוחי הברתים וכמין בלוטי היוונים, ואומר: כל נעשה במרחשת ועל מחבת, אלמא על שום הכלים נקראו ולא על שום מעשיהם.	בית הלל:											◇
הרי עלי בתנור - לא יביא מאפה כופח, ולא מאפה רעפים ומאפה יורות הערביים	[ת"ק]											◆
רצה מביא מאפה כופח.	רבי יהודה:											◆
הרי עלי מנחת מאפה - לא יביא מחצה חלות ומחצה ריקין	[ת"ק]											◆
רבי שמעון מתיר, מפני שהוא קרבן אחד.	[רבי שמעון]											◆
מאפה תנור - ולא מאפה כופח, ולא מאפה רעפים, ולא מאפה יורות הערביים	תנו רבנן: [ת"ק]											◆

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
תנור תנור שני פעמים, להכשיר מאפה כופה	רבי יהודה:											◆	◇	סג	
תנור תנור שני פעמים, אחד שתהא אפייתו בתנור, ואחד שיהא הקדישן בתנור.	רבי שמעון:												◆	סג	
ומי אית ליה לר' שמעון האי סברא?												?		סג	
לעולם הוי ריגיל לומר: שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות בבית פאגי	והתנן: רבי שמעון:											?	◆	סג	
אימא: שיהא הקדישן לשום תנור.	רבא:												◆	סג	
הרי עלי מנחת מאפה - לא יביא מחצה וכו'.													◆	סג	
(ויקרא ב') וכי תקריב - כשתקריב לעשות דבר רשות קרבן מנחה.	תנו רבנן:												◆	סג	
מנין לאומר הרי עלי מנחת מאפה, שלא יביא מחצה חלות ומחצה ריקין? תלמוד לומר: (ויקרא ב') קרבן מנחה, קרבן אחד אמרתי לך, ולא שנים ושלושה קרבנות.	רבי יהודה:												◆	סג	
וכי נאמר קרבן קרבן שני פעמים? והלא לא נאמר אלא קרבן אחד, ונאמר בו חלות וריקין מעתה, רצה להביא חלות - מביא, ריקין - מביא, מחצה חלות ומחצה ריקין - מביא, ובוללן וקומץ משניהם, ואם קמץ ועלה בידו מאחד על שניהם - יצא.	אמר לו רבי שמעון:												◆	סג	
מנין לאומר הרי עלי מנחת מאפה, שלא יביא מחצה חלות ומחצה ריקין? ת"ל: (ויקרא ז') וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אותה לו תהיה וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה, מה וכל האמור למטה שני מינין חלוקין, אף וכל האמור למעלה שני מינין חלוקין.	רבי יוסי ב"ר יהודה:												◆	סג	
ורבי יהודה, שפיר קאמר ר' שמעון													?	סג	
כיון דכתיב בשמן בשמן, כמאן דכתיב קרבן קרבן דמי.	אמר לך: [רבי יהודה]												!	◇	סג
ורבי שמעון?													?	סג	
אי לא כתיב בשמן בשמן, הוה אמינא: דווקא מחצה חלות ומחצה ריקין, אבל חלות לחודייהו וריקין לחודייהו אימא לא, קא משמע לן.	[רבי שמעון]												!	◇	סג
רבי יוסי בר' יהודה היינו אבוה													?	◇	סג
איכא בינייהו דאי עבד.													!	◇	סג
הדרן עלך כל המנחות													◇		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנחות-רבי ישמעאל	מאן דאמר											
עומר היה בא בשבת משלש סאין, ובחול - מחמש	רבי ישמעאל:										◆	■
אחד שבת ואחד חול - משלש היה בא.	חכמים:										◆	■
בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקופה אחת, ובחול - בשלשה, בשלשה קופות ושלוש מגלות	רבי חנינא סגן הכהנים										◆	■
אחד שבת ואחד חול - בשלשה, בשלש קופות ובשלש מגלות.	חכמים:										◆	■
בשלמא רבנן קא סברי: עשרון מובחר בשלשה סאין אתי, ולא שנא בחול ולא שנא בשבת, אלא רבי ישמעאל מאי קסבר? אי קסבר: עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש, אפילו בשבת נמי, אי משלש אתי, אפילו בחול נמי?											?	◆
עשרון מובחר בלא טירחא אתי מחמש, בטירחא אתי משלש, בחול מיייתנן מחמש דהכי שביחא מילתא, בשבת מוטב שיירבה במלאכה אחת בהרקדה ואל ירבה במלאכות הרבה.	רבא, קסבר ר' ישמעאל:										!	◆
ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד	רבה:											◆
ארבעה עשר שחל להיות בשבת - מפשיט את הפסח עד החזה, דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה	דתניא: [רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה]										◆	■
עד שיפשיט את כולו	חכמים:										◆	■
מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם: כל היכא דאפשר לא טרחינן? הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן.												■
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא, אלא דליכא בזיון קדשים, אבל התם דאיכא בזיון קדשים, אימא לך כרבנן סבירא ליה											?	◆
אי נמי, עד כאן לא קא"ר ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם, אלא דאיתעביד ליה צורך גבוה ולא צריך אחולי שבת, אבל הכא דלא איתעביד ליה צורך גבוה וצריך לאחולי שבת, אימא כרבנן סבירא ליה											?	◆
ר' ישמעאל ורבי חנינא סגן הכהנים אמרו דבר אחד	אלא אמר רבה:											◆
בשבת נקצר ביחיד, במגל אחד ובקופה אחת, ובחול - בשלשה, בשלש קופות ובשלש מגלות	דתנן, רבי חנינא סגן הכהנים:										◆	■
אחד שבת ואחד חול - בשלש קופות ובשלש מגלות	חכמים:										◆	■
מי לא קא"ר חנינא סגן הכהנים התם: כיון דאפשר לא טרחינן? הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן.												■
ממאי? דלמא עד כאן לא קא"ר ישמעאל הכא, אלא דליכא פרסומי מילתא, אבל התם דאיכא פרסומי מילתא, אימא כרבנן סבירא ליה											?	◆
אי נמי, עד כאן לא קא"ר חנינא סגן הכהנים התם, דאי בחד אי בשלשה צורך גבוה מיתעביד כהלכתו, אבל הכא דלא איתעביד כהלכתו צורך גבוה, אימא כרבנן סבירא ליה											?	◆
רבי ישמעאל ורבי יוסי אמרו דבר אחד	אלא אמר רב אשי:											◆
בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל - מחללין עליו את השבת	דתנן: [ת"ק]										◆	■
אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת	רבי יוסי:										◆	■
מי לא א"ר יוסי התם: כיון דאפשר לא טרחינן? הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן.												■
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל הכא, אלא דליכא נמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא, אבל התם דנמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא, אימא כרבנן סבירא ליה											?	◆
אי נמי, עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם, אלא דליכא צורך גבוה ולא ניתנה שבת לדחות, אבל הכא דאיכא צורך גבוה וניתנה שבת לדחות, אימא כרבנן ס"ל.											?	◆
שחט שתי חטאות של ציבור ואינו צריך אלא אחת - אמר רבה, ואיתימא רבי אמי: חייב על השניה ופטור על הראשונה, ואפילו נתכפר לו בשניה, ואפילו נמצאת ראשונה כחושה.	איתמר: [רבה], ואיתימא רבי אמי]											◆
ומי אמר רבה הכי?											?	◆
היו לפניו שתי חטאות, אחת שמינה ואחת כחושה, שחט שמינה ואח"כ שחט כחושה - חייב, כחושה ואח"כ שמינה - פטור ולא עוד, אלא שאומרים לו: הבא שמינה לכתחלה ושחוט	והא אמר רבה:										?	◆
איבעית אימא: סמי כחושה מקמייתא											!	◆

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
ואיבעית אימא: ההיא רבי אמי אמרה.														!	◇	טז.
נמצאת הראשונה כחושה בבני מעיין, מהו? בתר מחשבתו אזלינן וגברא לאיסורא קא מיכוין, או דלמא בתר מעשיו אזלינן?	רבינא לרב אשי:													^	◇	טז.
לאו היינו דרבה ורבא?	א"ל: [רב אשי]													!	◇	טז.
שמע שטבע תינוק בים, ופרש מצודה להעלות דגים והעלה דגים - חייב, להעלות דגים והעלה דגים ותינוק - רבא אמר: חייב	דאיתמר: [רבא]													!	◇	טז.
פטור	רבה:													!	◇	טז.
ועד כאן רבה לא קא פטר, אלא כיון דשמע, אמר' נמי דעתיה אתינוק, אבל לא שמע - לא.														!	◇	טז.
היינו פלוגתייהו דרבה ורבא	ואיכא דאמרי, א"ל: [רב אשי]													■	◇	טז.
שמע שטבע תינוק בים, ופרש מצודה להעלות דגים והעלה דגים - חייב, להעלות דגים והעלה דגים ותינוק - רבא אמר: פטור	דאיתמר: [רבה]													!	◇	טז.
חייב	רבא:													!	◇	טז.
רבה אמר פטור, זיל בתר מעשיו	[רבה]													■	◇	טז.
ורבא אמר חייב, זיל בתר מחשבתו.	[רבא]													■	◇	טז.
חולה שאמדהו לגרוגרת אחת, ורצו עשרה בני אדם והביאו עשרה גרוגרות בבת אחת - פטורין, אפילו בזה אחר זה, אפילו קדם והבריא בראשונה.	רבה:													■	◇	טז.
חולה שאמדהו לשתי גרוגרות, ויש שתי גרוגרות בשתי עוקצין ושלש בעוקץ אחת, הי מיניהו מייתנין? שתיים מייתנין דחו ליה, או דלמא שלש מייתנין דקא ממעטא קצירה?	בעי רבא:													^	◇	טז.
פשיטא שלש מייתנין, דעד כאן לא קאמר ר' ישמעאל התם, אלא דכי ממעט באכילה קא ממעט קצירה, אבל הכא דכי קא ממעט באכילה קא מפשא קצירה, ודאי שלש מייתנין.														!	◇	טז.
מצות העומר להביא מן הקרוב, לא ביכר הקרוב לירושלים - מביאין אותו מכל מקום.														■	◇	טז.
מעשה שבא העומר מגגות צריפין, ושתי הלחם מבקעת עין סוכר.														○	◇	טז.
מ"ט?														^	◇	טז.
איבעית אימא: משום כרמל														!	◇	טז.
ואיבעית אימא: משום דאין מעבירין על המצות.														!	◇	טז.
מעשה שבא העומר מגגות צריפין.														○	◇	טז.
כשצרו מלכי בית חשמונאי זה על זה, והיה הורקנוס מבחין ואריסטובלוס מבפנים. בכל יום ויום היו משלשין להן דינרין בקופה ומעלין להן תמידין.	ת"ר:													○	◇	טז.
היה שם זקן אחד שהיה מכיר בחכמת יונית, לעז להם בחכמת יונית, אמר להן: כל זמן שעסקין בעבודה אין נמטרין בידכם.														○	◇	טז.
למחר שלשלו להן דינרין בקופה והעלו להן חזיר, כיון שהגיע לחצי חומה נעץ צפרניו בחומה, ונודעזה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה.														○	◇	טז.
באותה שעה אמרו: ארור שיגדל חזיר, וארור שילמד בנו חכמת יונית.														○	◇	טז.
ועל אותה שעה שנינו: מעשה שבא עומר מגגות צריפין, ושתי הלחם מבקעת עין סוכר.														○	◇	טז.
כי מטא עומר, לא הווי ידעי מהיכא אייתי עומר, אכרו, אתא ההוא חרשא אוטיב חדא ידא אאיגרא וחדא ידיה אצריפא														○	◇	טז.
מי איכא דוכתא דשמה גגות צריפין או צריפין גגות?	אמר להו מרדכי:													○	◇	טז.
בדקו ואשכחוה.														○	◇	טז.
כי בעי לאתוי שתי הלחם, לא הווי ידעי מהיכא לאתויי, אכרו, אתא ההוא גברא חרשא אוטיב ידיה אעיניה וחדא ידא אסיכרא														○	◇	טז.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומי איכא דוכתא דשמה עין סוכר או סוכר עין?	אמר להו מרדכי:	○									■	◇	סד:
בדקו ואשכחו.		○									■		סד:
הנהו שלש נשים דאיתו שלש קינין, חדא אמרה לזיבתי, וחדא אמרה לימתי, וחדא אמרה לעונתי סבור מינה: זיבתי - זבה ממש, לימתי - לימתי ממש, לעונתי - לעונתה, דכולהו חדא חטאת וחדא עולה		○					○				■	◇	סד:
שמא בזוב סיכנה? שמא בים סיכנה? שמא בעינה סיכנה? דכולהו עולות נינהו	אמר להו מרדכי:	○									■	◇	סד:
בדוק ואשכח.		○									■		סד:
פתחיה על הקניין - זה מרדכי, למה נקרא שמו פתחיה? שפותח דברים ודורשן, ויודע בשבעים לשון.	והיינו דתנן:										■	◇	סה.
כולהו סנהדרין נמי ידעי שבעים לשון							;						סה.
אין מושיבים בסנהדרין אלא בעלי חכמה, בעלי מראה, בעלי קומה, בעלי זקנה, בעלי כשפים, ויודעים שבעים לשון, שלא תהא סנהדרין שומעת מפי התורגמן	דאמר רבי יוחנן:										■	;	סה.
אלא דהוה בייל לישני ודריש, והיינו דכתיב במרדכי (נחמיה ז') בלשן.											!	◇	סה.